

p.m.01:00×運河 [旅することは生きること]

神威なつき

アンデルセンの故郷デンマークで舟に乗って楽しそうにしている姿を描かせて頂きました！
2人には色々なところを旅してほしいです。2人の姿の実装…南国リゾートに連れて行って
あげられる日をいつまでも待ってます…！

The lady and The painted village

Vào một buổi chiều mưa tầm tã, V-moon chạy lật đật vào với toàn thân ướt mềm mại, nếu phải mô tả thì anh không khác gì con mèo Slola đang tắm cho. Flan thì đang nhiệt tình trò chuyện với khách hàng, à mà nếu để ý kĩ thì cô bé đang quảng cáo bánh kẹo của "Đội bánh kẹo" Có vẻ cô bé chọn làm thêm để có thêm tiền ăn chơi, Selicia thì nghiêm túc quá, trời lạnh thế này mà v-moon vẫn thấy cô tập luyện rất chăm chỉ, à thì cô ấy đã dùng tiền từ các nhiệm vụ để đầu tư bộ máy tập gym trong nhà mà. Slola quảng cho v-moon cái khăn rồi nói "ông có sở thích hấp thụ giọt mưa để tăng sức mạnh à", "đang đi hái trái cây thì mắc mưa đã dị còn bị hành phụ khiến đồ, xui hết chỗ nói", Chuyện là Hội có nhiều nhiệm vụ lật vặt nên hôm nay v-moon mới phải làm thêm việc hái trái cây. Slola nghe vậy thì cười vui vẻ nhưng vẫn đưa khăn cho ông lau mình.

Flan thấy v-moon mệt mỏi với đồng nhiệm vụ vặt trong hội nên đã đề xuất 1 nhiệm vụ mà cô ấy thấy có vẻ dễ, Đó là nhiệm vụ "Tìm người mất tích tại ngôi làng của Tranh", cô bé cầm tờ nhiệm vụ dí thẳng vào mặt v-moon, slola giật lấy tờ giấy, cô tròn 2 mắt với số tiền thưởng nhận được, v-moon thấy số tiền thưởng cao nên liền sinh nghi và bỏ chạy không dám nhận, thấy thế Slola hét lên "Bắt ổng lại đi Selicia", V-moon nhanh chóng dùng mấy cuộn len quăng ra dụ lũ mèo cản đường, nhưng Selica nhanh nhẹn tóm lấy áo v-moon thành công, v-moon thì nói với vẻ bất lực, "chúng ta tìm mèo thì dễ chứ tìm người khó

lắm đó, với cả cái nhiệm vụ này còn không được chia cấp độ khó nữa", Flan nhanh chóng cười cười và phản bác lại vì nó là nhiệm vụ dễ nên không cần phân cấp đó, sau 1 hồi năn nỉ cuối cùng v-moon cùng đồng ý miễn cưỡng. Selicia nói một cách thích thú "nếu hên sẽ được người ta nhận làm người mẫu vẽ, a nghĩ thôi đã thấy thích", Flan thì mơ mơ màng màng "đến đó tha đồ mà được ngắm tranh luôn", Slola hào hứng "chị nghe nói ở đó có nhiều loại đá màu rất đẹp, háo hức quá đi". v-moon thì cảm thấy vừa lo vừa mệt "ước gì có bức tranh cho tui chui vô để khỏi bị mấy người phá", thế là cả căn phòng lại nháo nhào lên

Sáng hôm sau cả bọn còn chưa kịp tỉnh dậy thì v-moon dậy đầu tiên, anh nhìn về phía trụ sở, nghĩ đến Hoji toàn giao nhiệm vụ oái ăm anh thầm nói "muốn cho cái sở nổ tung để khỏi đi làm quá", như ước nguyện của anh 1 tia sáng lóe lên cả cái phong thí nghiệm chỗ Hoji vẫn hay làm việc 1 vụ nổ, cả bọn giật mình chạy lại xem, cả nhóm chạy tới đủ. Aphro đi ra cùng với cái động cơ đang bốc khói "Chết bà cấm lộn dây" vừa nói cô hét lớn "anh Hoji ới anh bay đâu rồi", thấy v-moon thì Aphro mới hỏi mới sáng sớm đến đây chi, V-moon "mới sáng sớm mà mấy người phá làng phá xóm hả", "Không nha chị đây đang cải tiến con tàu để đua với mấy sở khác, à nhằm để cứu thế giới đó", v-moon nhìn mặt bả chán chả buồn nói, căn phòng thí nghiệm có quá nhiều khói đến mức Slola đứng báo cáo nhiệm vụ tiếp theo cho cái giá treo bộ đồ của Hoji, Hoji thì bị thổi bay xuống nước, anh bơi vô với toàn thân ướt mềm mẹp, anh vừa phun ra con ếch vừa nói về phía Slola "Ê anh ở đây nè, đó là cái giá phơi đồ", Flan tròn mắt có 2 Hoji, Sau khi dọn dẹp sơ qua đồng lộn xộn,

thì Hoji ngồi trên cái ghế, ở sau anh là đồng đồ chưa được dọn dẹp, 4 người trong đội v-moon thì thông báo cho ông biết là họ sẽ đi làm nhiệm vụ ở làng tranh, Hoji ghi vô giấy xong quăng lên bàn rồi quay lại dọn dẹp, cả nhóm vừa quay lưng chưa kịp đi thì Hoji lên tiếng "có 1 điều quan trọng, nhớ mua quà lưu niệm cho anh", v-moon định ném chiếc dép dơ mặt ông may mà Selicia với Flan kéo kịp "ông lấy mất dép bây giờ", Và thế là Hành trình đến làng tranh bắt đầu.

V-moon đi theo hướng dẫn trên tờ nhiệm vụ, cả bọn tiến vào rừng. Trong tờ giấy ghi "vào khu rừng nơi có nhiều cây, tìm 1 cái cây bằng gỗ, nhảy vòng quanh nó, và nói liên tục làng tranh đâu mở ra sẽ đến nơi", đọc đến đây v-moon quăng tờ giấy xuống và hét to "đứa nào chơi khăm ông hả, rừng nào chả có cây, mà cây nào chả bằng gỗ". Sau khi đến bữa 1 khu rừng Selicia, Flan và Slola đều nhìn v-moon với vẻ anh làm mẫu đi rồi tụi em làm cho, Slola nói to "chị làm xong giấy vô viện tâm thần rồi, nhảy đi có gì chị cứu cho", v-moon nhảy quanh cái cây làm cả bọn cười "mấy người trêu tui hả", đột nhiên v-moon dần nhạt dần và biến mất, cả bọn cũng tranh thủ nắm lấy ống, trước mắt 1 ngôi làng được hiện ra với rất nhiều người, cảnh cái cây được phối màu, bầu trời cũng tựa như bức tranh, v-moon há hốc mồm không thể tin nổi "cá..cái quái gì vậy" Slola nhìn ra thì thấy bác nông dân đang vẽ ra 1 đồng rau củ để bán, 3 người kia hào hứng chạy vô, làm v-moon cũng phải chạy theo

Người đàn ông cả bọn cần tìm là 1 ông chú có vẻ trung niên, vì vậy v-moon đã nói với bác nông dân gần đó "Chú có.." chưa kịp

hết câu thì Flan đã lên tiếng "Làm sao chú biến quả cà rốt thành thật vậy", "nó có ăn được không", Selicia thì hỏi logic hơn "sao chú lại vẽ cà rốt mà không để mọi người tự vẽ", Ông chú cười lớn "Ha Ha Ha, cọ của ta là cọ cà rốt", vừa nói ông vừa vẽ cà rốt rồi 3 người kia cũng cười theo. v-moon thì chẳng thấy chỗ nào buồn cười, một lát sau trừ v-moon thì 3 người kia ai cũng được tặng 1 giỏ cà rốt đem theo đường. V-moon "Chơi đủ rồi chúng ta phải tìm người mất tích thôi". Ngôi làng nhìn sơ qua thì trông khá giống với 1 góc phố trong các bức tranh thời trung cổ, tuy nhiên vẫn có con người sinh hoạt rất bình thường, có điều số lượng rất ít, mọi người có vẻ rất vui, tuy nhiên v-moon vẫn cảm thấy nó đủ kì lạ, ít nhất trông nó như 1 bức tranh đang chuyển động hơn. Slola thì nói cả bọn tìm chỗ nghỉ chân trước, Flan kéo Selicia để nhìn kíp cách 1 con sóc ăn hạt thông bằng cách hút hết toàn bộ màu quả thông sau đó là các đường nét quanh quả. V-moon thì há mồm lần nữa "anh đi chục cái thế giới nhưng chưa thấy hiện tượng này bao giờ", Sau khi vào thuê thì cả bọn không có tiền, thế là Flan nhanh trí bán hết đồng cà rốt cho mấy người trong trọ và được ở 5 ngày, cả bọn nhận phòng. Trừ v-moon đi khắp phòng coi thử là tranh thật hay không thì 3 người kia có vẻ là tận hưởng chuyến đi hơn là đi làm nhiệm vụ.

Sau khi bàn bạc cả bọn quyết định chia ra đi tìm hiểu, v-moon nhanh chóng tìm ra điểm giới hạn của ngôi làng, "quả nhiên, nó thật sự là 1 bức tranh, vậy là nếu tìm được họa sĩ thì sẽ tìm được người mất tích, nhưng mà mình đang là nhân vật trong tranh thì hỏi họa sĩ bằng niềm tin à", v-moon quay mình đi quanh đó thì thấy 1 đám người đang vẽ rất nhiều đồ trang trí

bữa tiệc, lại gần bắt chuyện thì anh thấy mọi người đang rất sôi nổi, "Theo phong tục làng chúng tôi đang hoàn thành 1 lễ hội xem tranh, nơi mà mọi người sẽ vẽ nhưng bức tranh ra và trình diễn nó", v-moon thấy cũng vui vui nhưng anh đã suy nghĩ lại và quyết định làm nhiệm vụ, "không biết 3 người kia có giúp mình làm nhiệm vụ hay giúp dân làng chuẩn bị lễ hội nữa, mà sao không có chút manh mối gì vậy trời, với chả cái làng này yên bình quá vậy, vậy thì sao có chuyện để làm", một lần nữa như ý anh muốn, phía cuối đường 2 người đàn ông đang đuổi 1 cô gái ra đá đổ hết tranh của cô, thấy chuyện bất bình v-moon lập tức chạy lại can thiệp, họ nói cô gái bị mù nên đáng lẽ ra không nên tồn tại ở thế giới này, V-moon đỡ cô gái dậy anh giúp cô dọn dẹp. Lúc này v-moon nhớ lại 1 bức tranh mình đã từng xem qua có tên là "Nàng và Ngôi làng sắc màu" có cốt truyện về 1 ngôi làng màu sắc và 1 cô gái vẽ tranh bị mù, tuy nhiên anh không nhớ nổi nội dung, nhưng anh vẫn nhớ bức tranh này bị nguyên. Nghĩ đến đây v-moon rợn hết da gà.

Cô gái đi mem theo 1 lối cỏ có vẻ đã quen, đến 1 gốc cây thì vào trong hốc cây, cô đuổi các con vật ra khỏi đó và vào trong, bên trong khá nhỏ. Căn phòng trong hốc cây không rộng, nó chỉ đủ chỗ một đồng cỏ khô và rất nhiều tranh được cuộn lại, các hũ màu để khá lộn xộn. Cô giới thiệu mình tên là Arthy, cô hỏi v-moon tại sao anh lại theo cô, và anh là ai đến đây làm gì, vì theo cô người của thế giới này sẽ đuổi đánh cô và sẽ không bao giờ giúp đỡ cô, V-moon thì trả lời lại, anh cũng thắc mắc tại sao cô gái lại có thể vẽ tranh để bán trong khi mình không thấy gì. Cô gái không giải thích nhiều, cô hỏi v-moon anh đang thấy gì, v-

moon nói " 1 cái cây , 1 cô gái và 1 chàng trai cùng với 1 đám sóc", ngay lập tức cô gái vẽ bức tranh, v-moon trầm trồ "có giống tui cô với cái cây đâu", tuy nhiên các vật lại được đặt và vẽ theo trí tưởng tượng trong đầu cô gái. V-moon thật sự bị choáng ngợp, có vẽ đây là lần đầu tiên anh thấy cách vẽ như vậy, với lại dung trí tưởng tượng để vẽ nên sự hài hòa chứ không đơn thuần là một bức tranh. Tuy nhiên anh cũng nhớ lại chuyện chính, anh lấy bức ảnh của người cần tìm ra và đưa Arthy để hỏi cô gái về người đàn ông trong ảnh, thật sự khá khó khăn khi anh phải mô tả rất chi tiết để cô ấy hiểu, cô ấy nói có thể đó là thầy dạy vẽ của cô, tuy nhiên cô nghe thấy tiếng quạ và vài con thú hoang nên đã dặn anh nên về nhà và hãy quay lại ngày mai, trước khi đi Arthy dặn không được để mất đi sắc màu nếu không sẽ không thể về nhà. V-moon về trọ sau một ngày điều tra mệt mỏi, Selicia đang ngồi vẽ một bức tự họa, Flan thì đang vẽ một vương quốc, Slola nói với v-moon sau khi đi về thì hai người đó cầm đầu vô vẽ mà không để ý gì cả, v-moon chán nản không muốn nghĩ "chắc họ tham gia cuộc thi triển lãm tranh ở lễ hội rồi", v-moon hỏi Slola coi nay chị có kiếm được thông tin gì không, Slola cho biết hôm nay chị tìm được vài con thú bị mất màu chỉ còn lại các nét vẽ, nó đang mờ dần rồi biến mất, tuy nhiên chị đã lần theo mà không phát hiện gì thêm, v-moon nhớ lại lời của Arthy "Có vẻ đáng sợ hơn mình nghĩ rồi". V-moon cũng hỏi Slola về bức tranh "Nàng và Ngôi làng sắc màu", slola cũng có nghe việc bức tranh có một lời nguyền nhưng giống với V-moon cô cũng không nhớ rõ. Bỏ qua chuyện đó cô lại tò mò muốn biết làm sao người mù có thể vẽ tranh, v-moon cũng có

thắc mắc đó nhưng mà anh đã thấy tranh cô vẽ , nó không hẳn là tranh về ảnh mà đơn giản là bức họa trí tưởng tượng của cô ấy. Cả Selicia và Flan vẫn điên cuồng vẽ khiến v-moon cảm thấy có chút sợ, tuy nhiên anh tự trấn an rằng họ chỉ là muốn tham gia lễ hội, v-moon và slola dặn họ nhớ ngủ sớm và cả hai cũng ngủ thiếp đi.

Sáng ngày thứ hai, màu sắc dù là buổi sáng nhưng tông màu hôm nay khác hẳn hôm qua, tối và trông lạnh hơn, V-moon hoảng hốt khi thấy hai người kia đã vẽ liên tục trong suốt cả đêm. Tay anh run lên có vẻ vì anh đang sợ anh cố nói bằng giọng hơi run "nè giống vậy không có vui đâu", Anh đưa tay cản họ thì bị tấn công trở lại. Anh nhanh chóng chạy ra khỏi giường thì thấy Slola cũng đang vẽ, thấy vậy v-moon thất thểu nói lên "cả chị nữa sao", Slola không bị gì, cô nói với v-moon cô chỉ đang phác họa lại bức tranh "Nàng và ngôi làng sắc màu" trong tranh là 1 cô gái đang múa xung quanh các bức tranh cùng với màu sắc trên tay, bên ngoài là dân làng đang cầm những màu sắc ném vào nếu chỉ thoáng qua thì nó trông như vui đùa nhưng sâu trong ánh mắt dân làng là sự phẫn nộ và căm ghét. Slola nói tuy chỉ là phác họa nhưng chị nghĩ nó vẫn có thể gọi lên điều gì đó. V-moon lo lắng cho Selicia và Flan, Slola nói "Tạm thời để hai người họ như vậy thôi, buổi sáng chị đã dùng phép trị liệu và không có tác dụng, có lẽ họ bị 1 tà thuật nào đó ảnh hưởng lên tâm lý, nên phép trị liệu cỡ chị là không đủ". V-moon muốn đến chỗ Arthy để hỏi về chuyện hôm qua, và anh cũng nghĩ là cô biết cách thoát ra khỏi thế giới này. Slola nói chị cũng sẽ đi theo, theo cô không nên hành động riêng lẻ lúc này vì sẽ

rất nguy hiểm, với cô thấy khá bất an khi tông màu của thế giới thay đổi. Bước xuống dưới lầu đập vào mắt hai người là cảnh những người điên cuồng hoàn thành tác phẩm, họ cười nói với nước mắt chảy ra, tuy nhiên trong rất đáng sợ, vì v-moon không mang theo giấy cọ trên người nên bị nhìn như những kẻ xúc phạm hội họa và bị khinh miệt, anh cùng slola nhanh chóng đến chỗ Arthy

Đến nơi, Arthy nhận ra v-moon cô đã rất vui vẻ vì anh đã đến, tuy nhiên cô cũng hỏi người đi bên cạnh anh, v-moon cho biết anh ấy và cả nhóm đang làm nhiệm vụ tìm người và có lẽ đó là thầy của cô, cô cho biết rằng vài hôm trước, thầy cô đã tham gia lễ hội tranh và sau đó đã biến mất ở trong lễ hội, thầy luôn dặn cô phải ở đây và không được vào làng đặt biệt là vào ngày lễ hội. Slola với khuôn mặt khá hoảng hốt "Vài hôm, nhưng bữa tiệc đang được tổ chức mà", "Phải nó cứ được tổ chức rồi tàn và được tái thiết lập lại", Arthy rất thích vẽ nên cô tiếp tục vẽ, Slola hỏi cô về mấy con thú hoang bị hút hết màu sắc, Arthy trả lời "chúng bị lấy đi màu sắc vì đã làm sai đó", "Làm sai, nhưng điều gì ", Trật tự của bức tranh, cái giá phải trả là bị xóa đó. Nói đến đây, v-moon lo lắng và kể lại câu chuyện của 2 người bạn mình, "Nếu không nhanh gọi họ dậy họ sẽ là 1 phần của bức tranh", Slola thắc mắc tại sao bản thân và v-moon cùng với Arthy không bị ảnh hưởng, Arthy cho biết vì cả 3 chưa thấy bức tranh vẽ thế giới thật. V-moon hỏi Arthy xem có cách nào cứu 2 người họ không, cô lắc đầu. Slola để ý đã không còn mặt trời vào buổi sáng dù có đang là ban ngày. Cả bọn lục trong đồng tranh của thầy Arthy để xem có manh mối nào không. Arthy vẫn ngồi vẽ

say mê, có vẻ cô cũng không thật sự quan tâm. Lúc này v-moon "có khi nào lời nguyện đến từ cây cọ không", Slola "không biết, hay em về mang hai người họ đến đây đi, biết đâu ra khỏi ngôi làng ảnh hưởng sẽ mất", Nói rồi v-moon phóng như bay, Slola lại chỗ Arthy thì nhận ra cô đang vẽ cảnh Flan và Selicia đang điên cuồng vẽ cùng với v-moon đang bị dân làng đuổi, ánh mắt căm thù đang hiện sâu trong dân làng.

V-moon đang chạy tuy nhiên nhận được tin tức từ chỗ của slola về bức tranh của Arthy, nên đã nói "Khoang đến chỗ hai người họ, hãy đến chỗ bức tranh thế giới thật, mang nó đến đây", "Nhưng lờ tui bị kiểm soát sao", "lúc đó nguyên nhân sẽ được hé lộ", mặc dù hơi sợ nhưng v-moon vẫn quyết định làm theo. anh chạy vào tòa nhà trung tâm anh tìm xung quanh và không thấy gì bất thường, "khoan đã tranh thế giới thật vẽ gì vậy", lúc này anh vẫn không biết được bức nào là bức nào bước đi các bức tranh cứ dần hiện ra, dần dần anh thấy Arthy đang đứng dùng tay để vẽ lại mọi thứ, xung quanh là các bức chân dung với đủ loại biểu cảm giận dữ, anh tiếp tục tiến sâu và nhận ra ảnh của Flan và Selicia đang ở đây, anh tiến ra sau và xem bức tranh của Arthy tuy nhiên càng đến gần thì nó càng xa, bỗng chốc v-moon nhận ra có điều kì lạ. anh đã dùng năng lực thủy tạo ra 1 quả cầu bắn về hướng arthy mặc dù không trúng nhưng anh cũng đã thấy sơ qua bức tranh, và không ngoài dự đoán nó đang vẽ chân dung của anh

Tại chỗ của Slola đã đến chiều tối mà v-moon vẫn chưa quay lại, Slola bắt đầu hỏi arthy nội dung bức tranh cô đang vẽ và được

cô cho biết, cô chỉ đang hoàn thành chân dung mọi người trong mắt cô thôi, cô muốn vẽ tất cả mọi thứ "thế nên hãy cố gắng đóng góp vào thế giới ấy nhé". Quay lại v-moon, thường thì theo mấy cuốn sách anh đọc thì chỉ cần tìm điểm khác thường trong vòng lặp có thể sẽ thoát ra, tuy nhiên hoàn toàn không có. Lúc này anh dùng "năng lực xóa bỏ" của mình để tẩy đi lớp màu đen nhưng không khả quan, v-moon cầm lấy bức tranh của Flan, anh nghĩ sẽ tìm được gì khác so mới mọi ngày, tuy nhiên chẳng thấy gì cả, anh nghĩ chắc lúc này Slola cũng đã bắt đầu tìm anh, "cuối cùng cũng không tìm được người mất tích, không biết bức tranh thế giới thật, mong chị slola tìm cách về được nhà để kêu Hoji đến cứu, có lẽ là nhiệm vụ này thất bại mất rồi" đôi mắt anh mệt mỏi và dần nhắm lại.

lúc này có vẻ như v-moon đã chìm vào giấc ngủ, chẳng thể biết bao lâu, anh thấy mình đang trở về nhà, xung quanh lại là bầu không khí vui vẻ khi tràn ngập tiếng cười, tuy nhiên anh chẳng thấy mắt ai cả, nói đúng hơn thì đôi mắt họ không có đồng tử, chỉ như những cái xác không hồn. Slola nói với arthy rằng cô sẽ vào làng để xem bức tranh thế giới, nói rồi cô chạy đi, nhưng thức chất cô đã dùng băng thuật để tạo 1 lớp băng như 1 tấm gương và quan sát, Quả nhiên Arthy đang vẽ lại cô trong ngôi làng, nhận ra điều bất thường cô cố gắng liên lạc với v-moon, vô dụng rồi không có âm thanh phản hồi, đột nhiên lúc này trong cô chợt nhận ra 1 điều, nếu bức tranh "Nàng và ngôi làng sắc màu" thì chẳng phải nơi nhìn thấy cảnh đó chính là bên ngoài ngôi làng, vậy ngay từ đầu lý luận cả bọn đã sai, vì khi đứng

trong ngôi làng thì đã là 1 phần của nó, và có vẻ Họa sĩ đã vẽ chúng ta vào, và cũng chính là Arthy.

v-moon đang trong cơn mê đột nhiên anh nhớ lại câu nói anh trai mình ngày xưa, "điểm thúc vị của một cuộc thám hiểm là em phải làm tất cả mọi thứ có thể làm ở đó", nghĩ đến đây anh nhớ lại mình toàn lao đầu vào nhiệm vụ, anh cũng muốn vẽ muốn đi khám phá cái bức tranh này, nhờ vậy mà anh đã không bị nuốt chửng. v-moon tỉnh dậy vẫn căn phòng tối đen đó, tuy nhiên dù biết thế nào cũng không thoát ra được nên anh đã đi xem tranh thêm, đột nhiên cây cọ hiện ra trên tay anh, mặc dù không hiểu tại sao nhưng nó nghe được ý chí muốn vẽ của anh nên đã hiện ra, sau đó giấy và khung tranh cũng hiện ra, sau 1 hồi vẽ tào lao thì có vẻ anh đã đỡ hơn, anh nhìn vào bức tranh của Flan, và quyết định chấm 2 mắt. Ở bên ngoài Slola đang vô cùng giận dữ và hỏi xem Arthy đã làm gì nhóm của cô, lúc này Arthy cũng đã lộ con người thật, cô nói con người trên trang giấy này đã luôn kì thị và xem thường cô, vì cô không có đôi mắt, vì không thể thấy sắc màu, tuy nhiên có thể vẽ ra kiệt tác, lúc này cô đang cảm thấy rất vui vì mọi người trong bức tranh của mình đang vui cười hạnh phúc. Tất nhiên nụ cười trong tranh theo Slola nói thì chẳng có gì hạnh phúc cả. Slola nổi giận khi biết Arthy điều khiển tất cả mọi người chỉ để vui, nên đã tạo ra 1 núi băng khổng lồ ném nó về phía Arthy tuy nhiên cô đã nhún tay mình vào lọ màu đỏ vàng rồi tạo ra 1 ngọn lửa thổi bay tất cả. Slola né được , cô tiếp tục dùng băng tạo thành thanh kiếm và lao vào, Arthy đã đưa tay vào màu xám và kéo ra 1 thanh kim loại cả 2 chiến đấu với nhau, dù không thấy đường nhưng thông

qua động tác cô biết Arthy có khả năng chiến đấu, không nhưng vậy còn mạnh nữa là đằng khác. Ở chỗ v-moon thì Flan đột nhiên nói chuyện được, v-moon đang nhìn cô nói chuyện trong tranh, anh hỏi cô đang bị kẹt trong không gian tối giống ảnh phải không, tuy nhiên cô phủ nhận cô nói mình đang vẽ thì đột nhiên mất ý thức và v-moon hiện ra. v-moon dần hiểu ra và đã chấm 2 mắt vào selicia, "Ủa khoan, sao có mình tui bị kẹt vậy", Flan cười tuy nhiên có vẻ cô cũng hơi mệt còn selicia thì nằm thiếp đi, "Anh ở đâu để em đến cứu cho", "Khoan hẳn đến, có vẻ chỗ này bị nguyên rửa, nhưng mà có thể tạo ra thế giới như vậy rất cuộc là sức mạnh gì", nghĩ đến đây v-moon chợt nhớ ra "là Prismstone, Trong thế giới này có 1 viên Prismstone mau đi tìm nó", Flan để lại tờ ghi chú cho Selicia phòng khi cô tỉnh dậy, nội dung chủ yếu giải thích tình hình và nhờ Selicia đi cứu v-moon. lúc này Flan chạy khắp nơi tuy nhiên cô nhanh chóng nhận ra Slola đang đánh nhau với Arthy, Flan bay lại và hỏi thì Slola trả lời đánh bại cô ta để cứu mọi người, Lúc này mặt Slola cũng hơi thắc mắc "Ủa sao em được cứu rồi", ừ thì Slola đánh để cứu mọi người mà thấy cô bé bình thường nên cũng hơi lạ. "v-moon nói có vẻ ai đó đã dùng Prismstone để tạo ra thế giới này", Slola nhìn về phía Arthy với kiểu "Còn ai trồng khoai đất này nữa". lúc này Arthy cảm thấy thú vị vì Flan có thể thoát ra khỏi bức tranh, cô nhún tay vào tất cả các màu điều khiển tất cả các nguyên tố tấn công họ.

Flan vui vẻ trả lời "v-moon cứu em đó", trong khi đang né những dải dung nham, bất ngờ khi cô vừa tiếp đất thì dải màu nâu hóa thành đất bám chặt chân cô, Slola dùng băng thổi bay

lớp đá và lại hỏi "Thế ổng đâu", "Ổng đang.." Chưa kịp nói hết câu thì cái cây bay lại chỗ họ, Slola lúi ra thì dải màu xanh đỏ tím vàng được tung lên bầu trời tựa như thác nước cầu vồng nhưng mà đó là ma lực của Arthy bị dính đòn là đo đất ngay, Flan run rẩy "Em thích tắm mưa cầu vồng nhưng không phải cái này", Arthy không nói chuyện, cô cứ dùng tay chạm vào màu và múa cứ như 1 họa sĩ và vũ công vậy, nhưng dải màu bay lượn tạo nên vẻ đẹp nhưng cũng đầy vẻ chết chóc. Quay lại 3 ngày trước khi cả bọn chia nhau ra tìm người đàn ông mất tích, Selicia đã dùng 1 ma thuật bảo vệ linh hồn của cô và 3 người còn lại, tuy nhiên khi cô vào trung tâm nơi mọi người đang vẽ thì thấy màu sắc đang nhòe đi, họ thì điên cuồng vẽ, Selicia nhanh chóng cản Flan nhưng đã muộn cô ấy cũng vào phòng. Lúc này ý thức cô dần mất, tuy nhiên trước lúc ngất hoàn toàn cô đã dùng sức mạnh còn lại để bảo vệ ý thức Flan và bản thân. Lúc này Selicia đang tỉnh lại và thấy tờ nhắn của Flan nên cũng đoán ra v-moon có lẽ bị kẹt ở chỗ trung tâm hội tranh, khác lần trước cô dùng ma thuật linh hồn của mình thoát ra ngoài và điều khiển xác từ xa để đi đến chỗ v-moon, không ngoài dự đoán ổng đang điên cuồng vẽ. Nhưng cô là ai, là Selicia, là bậc thầy điều khiển linh hồn nên cứu v-moon là chuyện nhỏ, nhưng vì vậy mà ngay từ đầu bức tranh đã giam cô lại đầu tiên, Lúc cô đang tiến lại gần v-moon thì hàng trăm cánh tay tựa như vẽ đang lao đến Selicia, đập vỡ 1 viên đá đem theo bên hông, những ánh sáng đó hóa thành thanh kiếm thoáng chốc cô chém sạch hết tất cả các cánh tay xung quanh, Cô lại gần đặt tay lên vai v-moon 1 luồng điện như chạy quanh người v-moon khiến anh tỉnh lại, có vẻ như ý

thức anh đã có lại từ lúc lâu rồi , nhưng vì không thể tự kiểm soát cơ thể nên vẫn điên cuồng vẽ. "Sao bà cứu được tui hay vậy" - v-moon hỏi lại, "Muốn coi không"-selicia hỏi nhưng có vẻ không cần v-moon trả lời, cô đặt tay lên đầu anh dùng năng lực của mình chia sẽ tầm nhìn bản thân cho ổng, toàn bộ con người nói đây đều bị những cánh tay sắp xếp vào 1 vị trí, "mau đến chỗ 2 người kia thôi, trước khi họ không còn trụ được nữa", v-moon cũng muốn cứu mọi người nhưng anh biết đó là 1 phần của bức tranh anh không thể thay đổi được gì "Đi thôi".Flan dùng toàn lực tạo ra 1 ma pháp trận siêu hồi phục, Slola lùi lại về phía Flan toàn bộ cơ thể cô đã rất mệt mỏi vì cô đã chiến đấu trong thời gian dài "Chị sẽ dùng Sức mạnh của lửa, cẩn thận". Flan gật đầu và bắt đầu giữ khoảng cách, trên thực tế Slola dùng thuộc tính hỏa là mạnh nhất, nhưng cũng vì sức mạnh này quá lớn nên nó rất dễ thiêu rụi những người xung quanh, và vô cùng khó kiểm soát, thường thì Slola chỉ dùng khi phải đối đầu trong 1 trận solo hoặc khi kẻ thù thật sự mạnh khiến cô phải dốc toàn lực. nhiệt độ xung quanh bắt đầu nóng lên, các dải màu cùng dần chảy ra, cây cối xung quanh do Arthy vẽ ra cũng đang bốc cháy, Arthy cười thích thú cô dùng hết tâm quyết tạo ra bức tranh giông bão, khiến bên bão gió bên là ngọn lửa bốc cháy mãnh liệt. Tuy có đôi lần bị đánh trúng nhưng ma trận hồi phục của Flan nhanh chóng hoạt động, Lúc này arthy bắt đầu dùng tay nhanh hơn đưa qua các hũ màu tạo ra vô số sinh vật cây cối , lửa nước, đất đá bão cát băng tuyết lao lộn xộn thổi bay tất cả, sau đó cô đưa tay vào hũ màu đen với mong muốn tạo ra 1 vực thẳm nuốt chửng hết. Lúc này v-moon bắn 4 mũi tên về phía

các hũ màu đang lơ lững quanh Arthy khiến cô tạm thời không thể thi triển ma thuật. Selicia cũng nhanh chóng chạy đến cô đập vỡ 1 viên đá nữa và triệu hồi ra thanh kiếm thứ 2 để lao vào chiến đấu cùng Slola, vì đòn phản công bất ngờ này khiến arthy bị thổi bay về phía cái cây. V-moon đáp xuống tay anh vẫn còn cầm cung, Slola đã tắt lửa, Selicia thì cầm chắc 2 cây kiếm, Flan hỏi v-moon "Viên Prismstone đâu", V-moon ngơ ngác hỏi lại nãy giờ mọi người đánh mà vẫn không thấy nó hả, Selicia nói trông cô cũng có nhiều phần lo lắng "tui cũng đã nhìn qua làng, nhưng 1 thứ tồn tại nhiều ma lực như vậy là không có, nếu có thứ nào có ma lực lớn nhất thì.." nói rồi cô nhìn về phía arthy, Slola ngồi xuống đất với vẻ mệt mỏi "chị cũng cố tìm nhưng trên người cô ta không có 1 viên Prismstone cả". Flan nói lại với v-moon với vẻ ngơ ngác "Chẳng lẽ viên đá không thật sự có ở đây", V-moon với khuôn mặt khá hoang mang "Không thể nào, vậy thứ gì đủ sức tạo ra 1 thế.... ..chờ đã có 1 thứ ngay từ đầu đã được che giấu, đôi mắt" chưa kịp nói hết câu, Arthy dần mở mắt, ánh sáng màu đỏ đủ khiến cả bọn sồn hết da gà, Phải đúng như mọi người đoán nó không phải viên Prismstone mà chỉ là một mảnh, màu đỏ.V-moon quay sang nhìn Slola sau đó nhìn mọi người 1 lượt nữa "giờ là hiệp 2 đó, mọi người còn sức không". Cả bọn thở dài "Thật là bốc lột sức lao động mà" sau đó cả bọn cùng xông lên. Lúc này cả bọn đều hoảng sợ trước nguồn ma lực khổng lồ phía trước, Slola nhận định "Đây là lần đầu tiên trong đời mạo hiểm của cô thấy mảnh Prismston có thể hoạt động như vậy", Flan lo lắng "Thắng nổi không", Selicia đang khá nổi giận, "phải đánh bại cô ta". Arthy người luôn im lặng từ đầu

đến giờ cuối cùng cũng đã lên tiếng, "Ta ghét cảm giác bị giam trong 1 thế giới như này, 1 bức tranh mà ta con chẳng được làm những gì mình muốn, nhưng thần đã ban cho ta sức mạnh để ta có thể vẽ, ta đã vẽ nhưng suy cho cùng vẫn là những thứ vô vị Tuy nhiên", nói rồi cô nhìn về phía v-moon, "các người rất thú vị, một người trong tranh vẽ con người từ thế giới thật, thật sự là rất thú vị" cô ta vừa nói vừa cười trông rất điên loạn, chưa kể thêm đôi mắt làm từ 2 viên đá màu đỏ tươi như máu đang sáng lên khiến cả bọn cảm thấy sợ hãi thật sự. "Vì vậy hãy ở lại thế giới này, bên ta, mãi mãi", nói rồi cô triệu hồi 1 cây bút lông nhưng nhìn kĩ thì nó trông như 1 cây thương, Slola cũng dùng băng thuật để tiết kiệm ma lực, Flan sẵn sàng, Selicia và v-moon cũng cầm chắc vũ khí cho trận chiến cuối cùng. v-moon quyết định dùng năng lực xóa bỏ của mình để xóa các đường nét của Arthy tạo ra, tuy không thể xóa hoàn toàn nhưng vẫn đủ thời gian để cho Slola và Selicia tấn công. Flan thì cô sẽ chạy vòng hỗ trợ thêm cho mọi người phụ gánh sát thương, Arthy vẽ ra 1 thanh kiếm khổng lồ giáng xuống selicia khiến cô dùng 2 cây kiếm đỡ lấy và khiến chúng vỡ nát, Flan nhanh chóng phục hồi 2 cây kiếm, mặt selicia thì cũng ngơ ngơ "ơ phục hồi được cả cây kiếm hả", Slola lại quay lại chiến đấu với nhịp độ cao tuy nhiên đã có phần dễ thở hơn, vì lần này mọi người cùng chiến đấu. Selicia nhận xét dùng có khó hơn tuy nhiên mảnh Prismstone này không ban cho cô ta sức mạnh chiến đấu mà là sức mạnh kiểm soát thế giới nên phải tranh thủ kết thúc. Flan dùng ma thuật của mình lùi lại phía v-moon và nói điều mọi người nhận ra với anh đồng thời "Chị Slola và Selicia sẽ cố gắng

tạo sơ hở, nhắm vào mảnh Prismstone", Sau đó Selicia lao lên đánh cận chiến vì cô biết nếu dùng cọ để đánh thì khả năng vẽ sẽ hạn chế làm như vậy sẽ dễ đối phó hơn, Slola liên tục dùng các mảnh băng để hỗ trợ, cô cũng tạo ra 1 vòm các mảnh băng bay xung quanh để chặn các đòn tấn công khác, Arthy lúc này lặng người cô dùng ma lực đưa bức tranh chìm vào một màu đỏ máu, 1 đòn tấn cô đưa tất cả vào vòng xoáy mất hết ý thức, Flan đã tạo nên 1 bức kết giới để bảo vệ mọi người, lúc này những tia sáng màu vàng đang kết lại tạo thành 1 vòng tròn ma thuật bảo vệ mọi người, Selicia cầm thanh kiếm và cầu nguyện thanh gương phát ra 1 thứ ánh sáng huyền ảo ngay khi đòn tấn công của Arthy kết thúc, selicia đã nhanh chóng chém bay cây cọ, Nhân lúc arthy còn ngỡ ngàng thì v-moon người đã niệm phép này giờ là bắn ra 2 mũi tên phá hủy nát 2 mảnh Prismstone, flan cũng đuối sức vì đã chặn 1 đòn tấn công mạnh vậy cô ngã quỵ xuống nhưng được Slola đỡ lấy. Arthy lùi lại, và yếu dần, cô ngồi lại gốc cây, đôi mắt dần nhắm lại, cô thua rồi, cơ thể của cả nhóm dần mờ nhạt đi, Theo những gì v-moon suy đoán thì có vẻ đúng là Arthy đã dùng viên đá tạo ra thế giới này, tuy nhiên anh vẫn muốn hiểu cô muốn làm bạn với cô, cả bọn dần tan đi hết riêng chỉ còn v-moon vẫn chưa biến mất, "hãy ở đây với ta thêm chút nữa" một giọng nói yếu ớt, "Một thế giới nơi có thể vẽ mọi thứ thích thật, nhưng mà nó vẫn phải kết thúc", "Ta khao khát 1 thứ mới lạ 1 thứ thật sự thú vị và ta rất muốn vẽ mọi người", "nhưng nếu cô tiếp tục vẽ bọn tôi sẽ không thể trở về", "Phải anh nói đúng cây thì ta sai rồi à, đáng lẽ ngay từ đầu ta đã không nên tồn tại", "Có vẻ họa sĩ tạo ra cô chỉ muốn cho

mọi người thấy kiệt tác, nhưng không ngờ nhân vật trong bức tranh của ông có thể có ý thức như vậy, dù sao thì đây cũng là kết thúc rồi, tạm biệt", ý thức v-moon dần mờ nhạt và anh tỉnh lại cùng những người đồng đội của mình dưới gốc cây ban đầu.

Cả bọn sắp xếp đồ đạc trở về lại sở, lúc này Flan đã đọc được thông tin trên máy tính về bức tranh "nàng và ngôi làng sắc màu", cuộc phỏng vấn với người họa sĩ gặp biến cố về mắt nên đã nảy ra ý tưởng về một người yêu vẽ nhưng bị mù, Tất nhiên là lúc điều trị xong mắt thì anh ta mới vẽ bức tranh được đấu giá và mua lại bởi 1 mạo hiểm giả, theo thời gian nó hiện được bảo quản trong bảo tàng thành phố. v-moon thở dài "Nhờ cái suy nghĩ tào lao của ông tác giả mà chúng ta mém tý bay màu cả lũ đó", Flan thì vừa cắn miếng bánh vừa càu nhàu "mấy ống rảnh thiệt", Selicia đưa ngón tay xoay xoay như thể đang cố nhớ lại gì đó "tui có cảm giác mình quên gì đó", Slola thì đang soạn báo cáo gửi về cho Hoji. Khi về đến nhà mọi thứ vẫn mang 1 vẻ bình yên Trụ sở đã được dọn dẹp khá gọn gàng Hoji đang nhâm nhi tách cà phê cùng bát phở thì v-moon xong vào, "tụi này về rồi", Hoji gật đầu và hỏi có gì bất thường không, v-moon đưa báo hết cho hoji thì cả bọn mệt mỏi về văn phòng, Hoji cũng cảm ơn mọi người đã vất vả, đến cùng v-moon cũng thắc mắc tại sao mảnh Prismstone lại ở chỗ của Arthy, nhưng mà "mà thôi đó là chuyện để nhóm Hoji điều tra". Cả bọn về nhà vẫn căn phòng đó, 1 lúc sau Aphro mangkhas nhiều đồ ăn đến chỗ, v-moon hỏi thêm vài vấn đề về viên đá, tuy nhiên Aphro cũng nói "Nghỉ ngơi đi mọi người vất vả rồi", thế là cả bọn mệt lã ăn bữa tiệc mừng về nhà an toàn.

